Pregaria.cat

Entrada

De l’esperança a l’acció

Per MartaF el dj., 21/05/2026 - 08:00

Enmig d'un món esclau de la pressa per on circulem sense límit de velocitat, no sents com tota la natura ens suplica que ens aturem? Del 17 al 24 de maig d'enguany celebrem la Setmana Laudato Si' sota el lema «De l'esperança a l'acció» perquè l'esperança no és passiva sinó que ens empeny a creure i a fer-ho amb la fortalesa de la fe. No es tracta d'una esperança utòpica ni ingènua sinó d'un projecte que comença en cadascú i creix amb els altres perquè l'esperança és com un arbre que brota i es ramifica. Hi haurà vents huracanats que ens assotaran, pluges torrencials que ens inundaran les arrels i, tanmateix, nosaltres persistirem, només si som una comunitat que convertim la pregària en fruits de l'esperit. Aquest és el sentit total de la nostra fe perquè «si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res» (1Co 13,2). Últimament assistim a un pietisme desfermat dins de l'Església, amb una gran proliferació de moviments que posen l'accent en les formes, en la devoció, en l'obediència, en la Llei, mentre obliden que el missatge de Jesús no és pas aquest.

Nosaltres creiem en un Déu distòpic que no encaixa en la nostra societat moderna feta de valors inconsistents on «gastar» i «malgastar» no són els verbs que volem conjugar, però la Setmana Laudato Si' és l'ocasió per fer-nos tocar de peus a terra. Habitem un entorn privilegiat; un planeta ple de biodiversitat que bull de vida, com si la terra, l'aire i l'aigua fossin un sol cos que respira i batega amb nosaltres. Però no estem fent pas els deures ni tampoc no som conscients de tots els crims d'amor que estem cometent contra la nostra estimada Casa Comuna.

La Setmana Laudato Si' ens recorda que defensar l'ecologia integral és una feina constant que s'ha de fer cada dia perquè la resposta ecològica de l'Església és un clam col·lectiu que ateny a tothom. És una qüestió urgent; per això cal que renovem el nostre compromís amb la missió de tenir cura de la Creació. Tan senzill que sembla i tan difícil que resulta en un present desesperançat, quan les polítiques dels governs no hi ajuden, quan no fem cas de l'emergència climàtica, quan proliferen virus desconeguts que ens angoixen, i llavors la nostra resposta és tancar els ulls davant dels problemes del món; però qui tanca els ulls no lluita, no somia, no espera. I si tanques els ulls, no veuràs que «El teu futur és d'esperança» (Jr 31,17).

(Imatge: Marta Finazzi)